



Javno pismo šolski ministrici, dr. Simoni Kustec Lipicer

Spoštovana gospa ministrica,

v civilni iniciativi Kakšno šolo hočemo se že od leta 2009 zavzemamo za odlično javno šolo. Že takrat je nastal Manifest za odlično javno šolo, ki v dvanajstih točkah opredeli pogoje za zagotavljanje take šole. Med drugim se zavzemamo tudi za podružnične šole, manjše šole prijaznih oblik in za oddelke do 15 učencev. Prav zmanjšan normativ v oddelkih bi odpravil prenekatero učno težavo učencev, v današnjem času pa bi to pomenilo, da bi se vsi otroci lahko vrnili v šolo.


Oglašamo se zaradi novih ukrepov, ki še bolj favorizirajo izobraževanje na daljavo. Nekaterim všečna slika pa je hudo varljiva! Raszlojevanje učencev se še povečuje, že tako marginalizirani so zdaj marginalizirani še bolj. Številne organizacije in posamezniki opozarjamo na nemogoče delovne pogoje prenekaterih otrok; donacija računalnika pač ne rešuje ključnih problemov. Številni otroci so žrtve nasilja in jim šola pomeni tudi varnost, zatočišče, mnogi so lačni in jim šola pomeni dva do tri obroke dnevno. Da ne govorimo o otrocih s posebnimi potrebami in otrocih tujcev! Ti potrebujejo posebno in individualno obravnavo, ki se gradi z osebnim stikom in ne na daljavo prek računalnika. Zaprtje šol preprečuje tudi naravno imunizacijo, ruši duševno zdravje in onemogoča psihosocialno podporo, kar lahko povzroča stres in sproža tesnobo tako otrokom kot vsem v družini.

Od vas, gospa ministrica, pričakujemo bolj človeške rešitve, ki upoštevajo širšo socialno sliko in poslušajo tudi glas otrok, teh pomembnih »ekspertov iz izkušenj«. Kot komentira prizadeti starš Žiga Valetič zadnje predlagane rešitve: »150.000 šolarjev in dijakov bo doma vsaj šest mesecev, stika s starimi starši naj ne bi imeli, igre s prijatelji naj ne bi bilo, starši pa naj medtem hodijo v službe, razen kadar bodo morali pomagati otrokom pri učenju. Preostali čas naj se otroci čuvajo, igrajo in hranijo sami.« Bodo otroci prepuščeni ulici? Bodo starši v takih razmerah sposobno kakovostno opravljati svoje delo? Bodo družine zdržale ta pritisk? Bo SKUPNOST zmogla?

Učitelji smo dokazali svojo zanesljivost; hitro smo se prilagodili in ustvarili najboljše, kar je bilo v danih razmerah mogoče ustvariti. Zato bi bilo nujno pri iskanju ustrežnejših rešitev vključiti tudi učitelje, ki so bili doslej tudi pri oblikovanju strokovnih smernic (denimo za ocenjevanje) popolnoma izključeni. Če bi bili vključeni, bi vsaj razmislili o možnosti zaključevanja šolskega leta brez ocen, saj se verjetno strinjamo, da v tako neenakih pogojih za učenje, kot jih imajo učenci doma, ocene zagotovo ne bodo ne ustrezne ne legitimne.

Spoštovana gospa ministrica, razmislite o vseh možnostih, da bi otroke vrnili v šole, seveda ob upoštevanju priporočil zdravstvene stroke, a tudi v skladu s spoznanji psihologov, sociologov, terapevtov, staršev, idr. Za otroke gre! Za vizijo šole, ki bo tlakovala ustvarjalno, solidarno in sočutno prihodnost za vse. Kdaj, če ne ZDAJ?

Za CI Kakšno šolo hočemo, mag. Jožica Frigelj in dr. Manca Košir

Two handwritten signatures in blue ink. The first signature is 'Frigelj' and the second is 'M. Košir'.